ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 25ης Φεβρουαρίου 1999 *

Στην υπόθεση C-65/97,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Paolo Stancanelli, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Jean-Francis Pasquier, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους που τέθηκε στη διάθεση της υπηρεσίας αυτής, επικουρούμενους από τον Albergo Dal Ferro, δικηγόρο Vicenza, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας,

ενάγουσα,

κατά

Cascina Laura Sas di arch. Aldo Delbò e C., τελούσα σε προληπτικό πτωχευτικό συμβιβασμό, με έδρα το Casaleggio Novara (Ιταλία), εν τω προσώπω του προσωρινού νομίμου εκπροσώπου της,

και

Gariboldi Engineering Company Srl, υπό εκκαθάριση, με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία), εν τω προσώπω του εκκαθαριστή της Ester Dallarosa, εκπροσωπούμενης από τους Alberto Croze, Rodolfo Radice και Cristina Ravelli, δικηγόρους Μιλάνου,

εναγομένων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

που έχει ως αντικείμενο αγωγή ασκηθείσα βάσει του άρθρου 181 της Συνθήκης ΕΚ, σκοπούσα την απόδοση καταβληθέντων ποσών στο πλαίσιο της συμβάσεως ΒΜ 5/89 IT την οποία κατήγγειλε η ενάγουσα λόγω μη εκπληρώσεώς της εκ μέρους των εναγομένων,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida και C. Gulmann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Saggio
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 15ης Οκτωβρίου 1998,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 26ης Νοεμβρίου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Φεβρουαρίου 1997, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε αγωγή, δυνάμει ρήτρας διαιτησίας συνομολογηθείσας βάσει του άρθρου 181 της Συνθήκης ΕΚ, κατά της Cascina Laura Sas di arch. Aldo Delbò e C. (στο εξής: Cascina Laura), με έδρα το Casaleggio Novara, Ιταλία, και της Gariboldi Engineering Company Srl (στο εξής: Gariboldi), με έδρα το Μιλάνο, Ιταλία, που έχει ως αντικείμενο,

αφενός, την απόδοση των δύο προκαταβολών συνολικού ποσού 479 134 ECU, που κατέβαλε η Επιτροπή στην Cascina Laura προς εκτέλεση ενός προγράμματος ταυτόχρονης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας από βιομάζα αποτελούμενη από κατάλοιπα παραγωγής ρυζιού (άχυρο και φλοιό), συν τους τόκους ύψους 1 742 ECU ανά μήνα από 31 Ιουλίου 1990 μέχρι πλήρους εξοφλήσεως, και 2 464 ECU ανά μήνα από 20 Απριλίου 1991 μέχρι πλήρους εξοφλήσεως, αφετέρου δε, να υποχρεώσει τις εναγόμενες να καταβάλουν στην Επιτροπή, προς αποκατάσταση της ζημίας που αυτή υπέστη, αποζημίωση ύψους 100 000 ECU.

2 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Απριλίου 1998, η Επιτροπή παραιτήθηκε της αγωγής της κατά της Cascina Laura, η οποία κηρύχθηκε σε πτώχευση με απόφαση της 23ης Ιουνίου 1997, ενώ εμμένει στο σύνολο των αιτημάτων της κατά της Gariboldi και ζητεί από το Δικαστήριο να καταδικάσει την Cascina Laura στην πληρωμή των καταλογιζομένων σ' αυτή δικαστικών εξόδων.

3 Την 1η Ιουνίου 1990, η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από την Επιτροπή, συνήψε με τις εταιρίες Cascina Laura, Gariboldi και Servizi Agroalimentare ed Ambiente Srl (στο εξής: SAA), που ενεργούσαν αλληλεγγύως (στο εξής: συμβαλλόμενος), τη σύμβαση BM 5/89 IT βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 3640/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προαγωγή, μέσω χρηματοδοτικής ενίσχυσης, σχεδίων επίδειξης και προτύπων βιομηχανικών σχεδίων στον ενεργειακό τομέα (ΕΕ L 350, σ. 29, στο εξής: σύμβαση). Ως αντιπαροχή για την καταβολή της χρηματοδοτικής ενισχύσεως εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, ο συμβαλλόμενος ανέλαβε την υποχρέωση, με την εν λόγω σύμβαση, να εκτελέσει, μεταξύ Δεκεμβρίου 1989 και Ιουλίου 1991, ένα σύνολο έργων των οποίων η περιγραφή περιλαμβάνεται στο παράρτημα της συμβάσεως.

4 Το άρθρο 4-3 της συμβάσεως προβλέπει την εκ μέρους του συμβαλλομένου κατάρτιση, εντός τριών μηνών από της υπογραφής της συμβάσεως και, εν συνεχεία, κάθε εξάμηνο, εκθέσεων αναφερομένων στην πρόοδο των εργασιών και εμφαινουσών τον λεπτομερή λογαριασμό των πραγματοποιηθέντων εξόδων.

5 Κατά το άρθρο 8, η σύμβαση «μπορεί να καταγγελθεί αυτοδικαίως από την Επιτροπή σε περίπτωση μη εκπληρώσεως, από τον συμβαλλόμενο, μιας από τις υποχρεώσεις που υπέχει από την παρούσα σύμβαση, ειδικότερα σε περίπτωση μη τηρήσεως των διατάξεων του άρθρου 4-3. Η καταγγελία αυτή καθίσταται ενεργός κατόπιν οχλήσεως, που κοινοποιείται με συστημένη επιστολή με αποδεικτικό παραλαβής και δεν ακολουθεί εκπλήρωση της συμβάσεως εντός προθεσμίας ενός μήνα». Σε παρόμοια περίπτωση, κατά το ίδιο άρθρο, «ο συμβαλλόμενος οφείλει να αποδώσει αμέσως στην Επιτροπή τα καταβληθέντα ως οικονομική συνδρομή ποσά, πλέον των τόκων που τρέχουν από την ημέρα λήψεως της συνδρομής αυτής (...)». «Το επιτόκιο είναι εκείνο του Ευρωπαϊκού ταμείου νομισματικής συνεργασίας για τις συναλλαγές σε ECU, που δημοσιεύεται την πρώτη εργάσιμη ημέρα κάθε μήνα».

6 Με το άρθρο 13 της συμβάσεως, τα συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν «να υποβάλουν στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όλες τις ενδεχόμενες διαφορές ως προς το κύρος, την ερμηνεία και την εκτέλεση της συμβάσεως», η οποία διέπεται, βάσει του άρθρου 14, από το ιταλικό δίκαιο.

7 Στις 5 Ιουλίου 1990 και, εν συνεχεία, στις 20 Φεβρουαρίου 1991, η Επιτροπή κατέβαλε ποσά ύψους 204 031 ECU και 275 103 ECU αντιστοίχως σε λογαριασμό που ανοίχθηκε στο όνομα της Cascina Laura στην Banca Popolare di Intra (Sede di Novara). Οι καταθέσεις αυτές αποτελούσαν τις προκαταβολές της κοινοτικής συνδρομής στο πρόγραμμα.

8 Όπως αποκάλυψε επιτόπια έρευνα που διενήργησε η Επιτροπή στις 21 και 22 Ιουνίου 1993, το πρόγραμμα δεν ευοδώθηκε παρά την εγκατάσταση από την Gariboldi τεχνικού εξοπλισμού ο οποίος δεν μπορούσε από μόνος του να επιτρέψει στην εγκατάσταση να λειτουργήσει.

9 Στις 26 Νοεμβρίου 1993, σύμφωνα με το άρθρο 8 της συμβάσεως, η Επιτροπή απηύθυνε στην Cascina Laura και στην Gariboldi έγγραφο οχλήσεως θέτοντας σε κίνηση τη διαδικασία καταγγελίας.

10 Μόνον η Gariboldi απάντησε στο έγγραφο αυτό, προβάλλοντας ότι είχε εκπληρώσει το σύνολο των συμβατικών υποχρεώσεών της.

11 Στις 18 Ιανουαρίου 1994, η SAA κηρύχθηκε σε πτώχευση.

12 Με το από 27 Απριλίου 1994 έγγραφο που απηύθυνε στις Cascina Laura και Gariboldi, η Επιτροπή επιβεβαίωσε την καταγγελία της συμβάσεως και απαίτησε την απόδοση των καταβληθέντων ποσών, συν τους τόκους. Η απόδοση αυτή δεν πραγματοποιήθηκε παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις.

Επί της αποδόσεως των καταβληθέντων ποσών

13 Η Επιτροπή, η οποία με τα τελικώς διατυπωθέντα αιτήματά της ζητεί να υποχρεωθεί μόνον η Gariboldi να της αποδώσει το καταβληθέν ποσό, συν τους τόκους που προβλέπει η σύμβαση, θεωρεί ότι, λόγω της εις ολόκληρον ευθύνης των τριών εταιριών οι οποίες, κατά τη σύμβαση, αποτελούν έναν και μόνο συμβαλλόμενο, μπορεί να στραφεί αδιακρίτως κατά της μιας ή της άλλης από τις εν λόγω εταιρίες και να απαιτήσει την εκτέλεση της συμβάσεως και, στην αντίθετη περίπτωση, την απόδοση των καταβληθεισών προκαταβολών. Η εις ολόκληρον ευθύνη που δημιουργήθηκε μεταξύ των εταιριών έχει πράγματι ως σκοπό την προστασία των δικαιωμάτων του δανειστή έναντι οποιασδήποτε αμφισβητήσεως που μπορεί να προκύψει λόγω των εσωτερικών σχέσεων του συμβαλλομένου οφειλέτη.

14 Η Gariboldi δεν αμφισβητεί τη μη εκτέλεση της συμβάσεως, προβάλλει όμως ότι δεν ευθύνεται καθόσον παρέδωσε τον εξοπλισμό που αναμενόταν από αυτήν. Η μη εκτέλεση καταλογίζεται αποκλειστικά στη συμπεριφορά του εκπροσώπου της Cascina Laura, συμπεριφορά την οποία η Gariboldi επανειλημμένως κατήγγειλε, χωρίς αποτέλεσμα, στην Επιτροπή, εκπληρώνοντας έτσι πλήρως τις υποχρεώσεις της.

15 Η Gariboldi υποστηρίζει επιπλέον ότι δεν δημιουργήθηκε ως προς αυτήν καμία εις ολόκληρον υποχρέωση αποδόσεως των καταβληθέντων στην Cascina Laura ποσών, καθόσον ουδέποτε της καταβλήθηκε οποιοδήποτε ποσό εκ μέρους της Επιτροπής και η τελευταία ουδέποτε την πληροφόρησε ότι είχε πραγματοποιηθεί κατάθεση υπέρ της Cascina Laura, η οποία, άλλωστε, δεν έχει καμία εξουσία, βάσει της συμβάσεως ή άλλου τίτλου, να την εκπροσωπεί ή να ενεργεί για λογαριασμό της Gariboldi.

16 Κατά την Gariboldi, η υπάρχουσα στη σύμβαση υπογραφή της δεν μπορεί επομένως να έχει άλλη σημασία από την εγγύηση που παρέσχε στην Cascina Laura στις συμβατικές της σχέσεις προς την Κοινότητα. Στο πλαίσιο αυτό, η εκ της εγγυήσεως προς την εταιρία υποχρέωση αποσβέστηκε λόγω πταίσματος του δανειστή ο οποίος παρέβη την εκ του νόμου υποχρέωσή του να ελέγχει τη χρήση των καταβληθέντων ποσών, καθιστώντας αδύνατη οποιαδήποτε αναγωγή κατά του πρωτοφειλέτη.

17 Επιβάλλεται, πρώτον, να παρατηρηθεί ότι, κατά το σημείο 1, στοιχείο a, του παραρτήματος II της συμβάσεως, ποσό 204 031 ECU καταβάλλεται ως προκαταβολή, εντός προθεσμίας 60 ημερών από της υπογραφής της συμβάσεως, σε τραπεζικό λογαριασμό που ανοίγει προς τούτο ο συμβαλλόμενος.

18 Όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 7 της παρούσας αποφάσεως, η καταβολή αυτή έγινε σε τραπεζικό λογαριασμό που ανοίχθηκε στο όνομα της Cascina Laura στην Banca Popolare di Intra.

19 Η Gariboldi, η οποία άλλωστε αναγνωρίζει τούτο με το υπόμνημά της αντικρούσεως, δεν αντιτάχθηκε στο ότι ο Delbò, νόμιμος εκπρόσωπος της Cascina Laura και της SAA, ήταν, στο στάδιο αυτό, ο μοναδικός συνομιλητής της Επιτροπής. Εξάλλου, η Cascina Laura, αφού έλαβε από την Επιτροπή την προκαταβολή των 204 031 ECU, ποσό ίσο προς 309 012 068 ιταλικές λίρες (LIT), μετέφερε ποσό 297 038 483 LIT στην Gariboldi η οποία το δέχθηκε χωρίς επιφύλαξη. Τέλος, η τελευταία παρέδωσε και εγκατέστησε τον εξοπλισμό που προορίζεται για την υλοποίηση του προγράμματος το οποίο αποτελεί αντικείμενο της συμβάσεως.

20 Προκύπτει, επομένως, ότι η Gariboldi μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να θεωρηθεί ότι είχε στην πράξη δεχθεί όπως η εκ μέρους της Επιτροπής καταβολή των χρηματικών ποσών τα οποία οφείλονταν λόγω της συμβάσεως γίνει στον τραπεζικό λογαριασμό που ανοίχθηκε στο όνομα της Cascina Laura.

21 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εις ολόκληρον ευθύνη που ανέλαβαν διάφορες εταιρίες που συναποτελούσαν τον μοναδικό συμβαλλόμενο στη συμβατική σχέση που συνήψαν με την Κοινότητα διακρίνεται νομικώς της απλής σχέσεως εγγυήσεως μεταξύ διαφορετικών νομικών προσώπων.

22 Καθεμία από τις εταιρίες οι οποίες αποτελούν τον μοναδικό συμβαλλόμενο υποχρεούται ατομικά, λόγω της εις ολόκληρον ευθύνης που ανέλαβε με τις άλλες εταιρίες οι οποίες τελούν στην ίδια κατάσταση, να εκπληρώσει το σύνολο των προβλεπομένων στη σύμβαση υποχρεώσεων σε περίπτωση μη εκπληρώσεως εκ μέρους των άλλων εταιριών. Η κατανομή των έργων η οποία πιθανόν να συμφωνήθηκε, εκτός του εγγράφου της συμβάσεως, μεταξύ των εταιριών που αποτελούν τον συμβαλλόμενο δεν μπορεί εγκύρως να αντιταχθεί από μία των εταιριών αυτών στον δανειστή για να απαλλαγεί της υποχρεώσεώς της να επιστρέψει εις ολόκληρον τα καταβληθέντα ποσά σε περίπτωση μη εκτελέσεως της συμβάσεως. Για τους ίδιους λόγους, η συμβατικώς ευθυνόμενη εταιρία δεν μπορεί να επικαλείται το γεγονός ότι, ατομικά, δεν της καταλογίζεται κανένα πταίσμα γι' αυτή τη μη εκτέλεση της συμβάσεως.

23 Υπό τις συνθήκες αυτές, η πληρωμή των προκαταβολών σε μία από τις εταιρίες που αποτελούν τον μοναδικό συμβαλλόμενο δημιουργεί έναντι καθεμιάς από αυτές την υποχρέωση επιστροφής των προκαταβολών αυτών σε περίπτωση κατά την οποία οι αναληφθείσες ως αντιπαροχή υποχρεώσεις δεν εκπληρωθούν.

24 Επομένως, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί το ζήτημα της υπάρξεως ενδεχομένου πταίσματος του δανειστή το οποίο, εν πάση περιπτώσει, δεν θα είχε ως αποτέλεσμα να απαλλάξει την εναγομένη από τη συμβατική της ευθύνη, η Επιτροπή βασίμως ζητεί να υποχρεωθεί η Gariboldi στην απόδοση των καταβληθέντων ποσών, συν τους συμβατικούς τόκους.

25 Το συνολικό ύψος των προκαταβολών ανέρχεται στο μη αμφισβητούμενο ποσό των 479 134 ECU.

Επί των τόκων

26 Βάσει του άρθρου 8 της συμβάσεως, οι τόκοι οφείλονται από της ημέρας λήψεως των προκαταβολών και με το επιτόκιο του Ευρωπαϊκού ταμείου νομισματικής συνεργασίας για τις συναλλαγές του σε ECU, που δημοσιεύεται την πρώτη εργάσιμη ημέρα κάθε μήνα.

27 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι τόκοι οφείλονται από τις 31 Ιουλίου 1990 με επιτόκιο 10,25 % ετησίως επί του ποσού των 204 031 ECU και από τις 20 Απριλίου 1991 με επιτόκιο 10,75 % ετησίως επί του ποσού των 275 103 ECU. Το ποσό των τόκων ανέρχεται έτσι σε 1 742 ECU μηνιαίως από 31 Ιουλίου 1990, στο οποίο προστίθενται 2 464 ECU μηνιαίως από 20 Απριλίου 1991, αυτό δε μέχρι πλήρους εξοφλήσεως.

28 Ελλείψει οποιασδήποτε προβολής εκ μέρους της Gariboldi σχετικής αμφισβητήσεως, καθώς και οποιουδήποτε στοιχείου δυναμένου να θέσει υπό αμφισβήτηση το βάσιμο του αιτήματος της Επιτροπής, το περί τόκων αίτημα πρέπει να γίνει δεκτό.

Επί της αποκαταστάσεως της ζημίας

29 Στηριζόμενη στο άρθρο 1453 του ιταλικού Αστικού Κώδικα, η Επιτροπή ζητεί επιπλέον να υποχρεωθεί η εναγομένη να της καταβάλει αποζημίωση ύψους

100 000 ECU προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η Επιτροπή λόγω μη εκτελέσεως της συμβάσεως, ζημίας που συνίσταται στην αδικαιολόγητη δέσμευση κοινοτικών πόρων από τους οποίους μπορούσαν να επωφεληθούν άλλα προγράμματα, στη σπατάλη πόρων σε προσωπικό και στη βλάβη που υπέστη η αξιοπιστία του κοινοτικού οργάνου.

30 Προκειμένου να εξεταστεί το βάσιμο του αιτήματος αυτού, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ του προ και του μετά την καταγγελία της συμβάσεως χρόνου.

31 Όσον αφορά τον προ της καταγγελίας χρόνο, οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 4-3 και 8 της συμβάσεως προσέφεραν στην Επιτροπή την ευχέρεια να συναγάγει εγκαίρως τις συνέπειες της μη τηρήσεως από τον συμβαλλόμενο των υποχρεώσεων που αυτός είχε αναλάβει και να θέσει τέρμα, πριν από τη λήξη της συμβάσεως και μονομερώς, της συμβατικής σχέσεως. Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορεί να αναμένει όπως η εναγόμενη αναλάβει την ευθύνη της ζημίας που προκύπτει από τις ίδιες τις αποφάσεις της Επιτροπής ή τη δική της παράλειψη.

32 Όσον αφορά τον μετά την καταγγελία της συμβάσεως χρόνο, η κατάσταση είναι διαφορετική λόγω της πταισματικής αρνήσεως του συμβαλλομένου να δεχθεί τα αιτήματα επιστροφής των προκαταβολών. Ωστόσο, όσον αφορά κατ' αρχάς την αδικαιολόγητη δέσμευση κοινοτικών πόρων, επιβάλλεται να παρατηρηθεί ότι, πρώτον, οι τόκοι υπερημερίας που βαρύνουν την εναγόμενη πρέπει να συνεπάγονται την άρση της οικονομικής ζημίας που μπορεί να υπέστη η Κοινότητα λόγω της καθυστερήσεως πληρωμής και, αφετέρου, όσον αφορά την απώλεια χρηματοδοτικών πηγών που υπέστησαν άλλοι μελλοντικοί συμβαλλόμενοι, η Επιτροπή αβασίμως επικαλείται υπέρ αυτής ενδεχόμενη ζημία την οποία υπέστησαν τρίτοι.

33 Όσον αφορά εν συνεχεία τη φερόμενη απρόσφορη χρήση πόρων σε προσωπικό της Επιτροπής κατά το δικαστικό στάδιο της διαφοράς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι τα έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι διάδικοι για τους σκοπούς της δίκης δεν μπορούν αυτά καθαυτά, εν πάση περιπτώσει, να θεωρηθούν ότι συνιστούν ζημία διακρινόμενη από τα δικαστικά έξοδα.

34 Τέλος, όσον αφορά τις λοιπές προβαλλόμενες ζημίες, η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξή τους κατά τρόπο ακριβή και πειστικό.

35 Επομένως, το υποβληθέν από την Επιτροπή αίτημα περί αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

36 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η εναγόμενη ουσιαστικά ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

37 Όσον αφορά την Cascina Laura, παρατηρείται ότι, κατά το άρθρο 69, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, πρώτη φράση, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο παραιτούμενος διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του αντιδίκου στις παρατηρήσεις του επί της παραιτήσεως. Ωστόσο, κατόπιν αιτήσεως του παραιτουμένου διαδίκου, καταδικάζεται στα έξοδα ο αντίδικος, αν τούτο δικαιολογείται από τη στάση του.

38 Εν προκειμένω, η Cascina Laura δεν υπέβαλε παρατηρήσεις επί της παραιτήσεως· εξάλλου, η αγωγή και η συνακόλουθη μερική παραίτηση της Επιτροπής ήσαν αποτέλεσμα της στάσεως της Cascina Laura. Επομένως, αυτή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, εις ολόκληρον μαζί με την Gariboldi.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Λαμβάνει υπόψη ότι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων παραιτήθηκε από τα αιτήματά της που στρέφονται κατά της Cascina Laura Sas di arch. Aldo Delbò e C.**

2) **Υποχρεώνει την Gariboldi Engineering Company Srl να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 479 134 ECU, πλέον τόκων ύψους 1 742 ECU μηνιαίως από 31 Ιουλίου 1990 μέχρι πλήρους εξοφλήσεως, συν 2 464 ECU μηνιαίως από 20 Απριλίου 1991 μέχρι πλήρους εξοφλήσεως.**

3) **Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.**

4) **Καταδικάζει τις Gariboldi Engineering Company Srl και Cascina Laura Sas di arch. Aldo Delbò e C. εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα.**

Puissochet Moitinho de Almeida Gulmann

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Φεβρουαρίου 1999.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

R. Grass J.-P. Puissochet